

אורית נוימאיר פוטשניק פצע שנסגר

*

העיר נשאת מעל החול,
חורצת לשונה לאפק.
עד ראש ההר נשא הקול
ובעקשות הלמות הדפק
חודרת את האדמה,
במצולה קול לא נשמע.

בחדר הסגור חשוך מאוד וקר.
אני מפלצת ים, אני מדוזה וצלופח.
אני פהוק של ליתן ופצע שנסגר.
אני זרועות תמנון ופצע שנפתח
ומחכה לשוא לבוא סילון גועש.
העיר בחוץ. התחזית: חם ויבש.

(מתוך: "צהריים")